

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 683/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Панта Накић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основног суда у Бујановцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Врању, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Нишу.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Гжрр 358/20 од 30.09.2020. године, Апелациони суд у Нишу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Бујановцу Прр1 70/18 од 16.04.2019. године и списе предмета је доставио Вишем суду у Врању, као стварно надлежном.

Виши суд у Врању није прихватио стварну надлежност па је, сматрајући да је у овом спору стварно надлежан суд који му је предмет уступио, изазвао сукоб надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Означени судови не прихватају надлежност за одлучивање о жалби коју је тужена изјавила против пресуде Основног суда у Бујановцу Прр1 70/18 од 16.04.2019. године. Наведеном пресудом обавезана је тужена да тужиоцу исплати, на име накнаде материјалне штете због неспровођења извршења по решењу И 5/07 од 10.01.2017. године (нови број И 7256/10), износ од 358.584,90 динара и на име неплаћених трошкова у том предмету, износ од 20.506,20 динара, све са законском затезном каматом од 12.04.2006. године, као и да му накнади трошкове поступка.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на пресуде у споровима мале вредности, док апелациони суд, применом члана 24. став 1.

тачка 3. истог закона, одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Чланом 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а ставом 2. истог члана прописано је да промена курса из става 1. овог члана након подношења тужбе не утиче на примену правила овог поступка. Ставом 3. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да пристаје да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ става 1. овог члана (члан 33. став 1). Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Вредност спора у овој правној ствари представља збир износа од 358.584,90 динара и 20.506,00 динара, односно износи 379.090,90 динара. Како је на дан подношења тужбе (28.02.2017. године) динарска противвредност једног евра по средњем курсу НБС износила 123,91 динара, износ од 379.090,90 динара прелази 3.000 евра. Дакле вредност спора прелази износ од 3.000 евра и стога се се не ради о спору мале вредности, па је за поступање по жалби против првостепене пресуде основног суда донетој у овом спору стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Из наведених разлога је применом члана 22. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић